

Автор: Асен Георгиев

Рубрика: Професия

Публикувана: бр. 6, декември 2017

Вместо увод: дневникът – произход и хронология

Според двамата български изследователи (А. Алипиева и И. Знеполски), личният дневник оформя времето в хронология и регистрира видяното и чутото на момента. Алипиева го определя и като субективен жанр, в който съставителят (ако има такъв) внася допълнителен субективизъм. Разбира се, може да се оспори това твърдение, защото не малко исторически проучвания са много по-субективни, да не кажем откровено лъжливи.

Биографичното и личното в личните дневници е мозаечно структурирано и пречупено през авторовата гледна точка. Днес онова, което наричаме дневник, представлява лично творчество, създавано повече или по-малко насаме, има известна периодичност, ясно посочвана с дати. Естествено има и изключения от това правило.

Страниците на подобен документ съдържат описания и коментари на събития, които обикновено са се случили едновременно с времето на тяхното записване. Те разкриват поведението, ценностите и чувствата на участниците в тези събития като авторът винаги е в центъра на разказа. Това е модерният смисъл на думата дневник, който се заражда във втората половина на XVII в.

Цялата статия можете да прочете, □

ако се абонирате за печатното или електронното издание на □ [списание ББИА](#)
[онлайн](#) □